Ч. 174 (14.423). Львів, середа 5. серпня 1936. Poсztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504-060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло", Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
в Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41.
„ Друкарні: 229-36.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Еспанська республиканська фльота в руках комуністів.

ПАРИЖ. 4. 8. ПАТ. Як подає кореспондент „Ентрасіжану" з Маляґи, там зібралася есп. проурядова фльота, що мусіла покинути Танжер, щоб оминути міжнародніх ускладнень. На всіх кораблях (4 кружляки, 6 підводних човнів та кілька контрторпедовців) *мають червоні прапори з невеличким прапорчиком національної краски в розі. Фльота має чисто комуністичний характер; не підлягає мадридському урядові, лише „Конфедерасіон Насіонал дель Трабахо"*. До ген. секретара тої конфедерації належить вся влада над містом; уряд лише предкладає йому свої побажання. Над містом мають червоні прапори. Службу безпеки виконують організації комуністичної молоді. Повстанці віддалені від Маляґи всього на 30 кільометрів.

Суперечні вістки з фронту.

ПОВСТАНЧИЙ ПЕРСТЕНЬ ДОВКРУГИ МАДРИДУ ЗАТІСНЮЄТЬСЯ.

ПАРИЖ, 4. 8. ПАТ. Севільська радіостація повідомляє: Зі Замори вирушила нова повстанча кольона до Замори, не стрічаючи ніде опору. Вона має виповнити перстень повстанчих військ довкруги Мадриду. Провінція та місто Кастейон де ля Пляна та залога Валенсії прилучилися до повстанців.

ПЕРЕМОГА ПОВСТАНЦІВ НА ПІВДНІ.

ЛІССАБОНА, 4. 8. ПАТ. Повстанча кольона, що вирушила з Валенсії, розбила республиканські війська та „людову мілїцію" під Сепільо б. португальського кордону. 12 республ. старшин і 25 карабінерів перейшли до Португалії, де їх інтерновано.

У пров. Ґвітускоа воєнні операції припинені. Не зважаючи на мряки й дощі, над Сан Себастіяном кружляють літаки.

НЕВДАТНИЙ НАСТУП ПОВСТАНЦІВ.

МАДРИД, 4. 8. Авас. Вчора в год. 5. рано повстанці заатакували республиканські позиції. Міліція під командою Фр. Ґаляна перейшла до протинаступу, відкидаючи ворога, що втратив 300 ранених і вбитих. Республиканці втратили 30 людей.

БАРСЕЛЬОНА, 4. 8. Авас. Республиканські кольони посуваються до Сараґоси та відпирають повстанців, що намагаються відбити м. Сестаґо; вони заняли м. Заіда, віддалене на 47 км. від Сараґоси. Інші частини займають Сієтамо.

ПАРИЖ, 4. 8. ПАТ. Повстанчий комунікат заперечує вістку, немовби урядові війська вирушили з Бадахоз на Севілю. Республиканці потерпіли великі втрати під Сараґоссою, також своїх позицій під Мадридом вони довго не втримають.

ПОЗИЦІЙНА ВІЙНА.

ПАРИЖ, 4. 8. ПАТ. Як повідомляють кореспонденти тутешніх часописів, положення в Еспанії не змінилося, війна переходить на позиційну. Повстанці чекають підмоги з Марока та муніції; республиканці збирають припаси харчів та муніції. Обі сторони укріплюють позиції.

Республиканці нищать історичні будівлі.

ПАРИЖ, 4. 8. ПАТ. В год. 3. рано гол. кватира генерала Кієпо де Ляно запротестувала через радіо проти республиканських ескадр, що збомбардували історичні будівлі в Сараґоссі.

БАРСЕЛЬОНА, 4. 8. ПАТ. Шеф урядового летунства повідомляє, що його ескадри збомбардували Сараґосу та цілий повстанчий фронт в Араґонії. В кількох випадках повстанчі відділи ховалися в історичних будинках, через те урядові літаки зробили чимало шкоди.

Еспанці купують зброю в Бельґії.

БРЮССЕЛЬ, 4. 8. ПАТ. Покликана радою міністрів комісія ствердила, що як еспанські республиканці, так і повстанці поробили чималі закупи зброї у бельгійських фабриках. Заки ухвалять урядовий внесок про контролю виробу зброї, уряд буде видавати дозволи на вивіз зброї.

ДИМІСІЯ.

ЛІССАБОНА, 4. 8. ПАТ. Еспанський консуль і віцеконсуль в Альвеас подалися до димісії.

ЕСПАНСЬКЕ ЗОЛОТО ДО ФРАНЦІЇ.

ПАРИЖ, 4. 8. ПАТ. Як подає преса, на летунському майдані в Ле Бурже причалив знову есп. літак з 1.200 кільограмами золота.

ЗАМАХ НА ЕСПАНСЬКУ АМБАСАДУ.

МЕКСИК, 4. 8. ПАТ. Вчора експльодувала бомба біля есп. амбасади. Припускають, що підложили її прихильники есп. повстанців.

Адіс Абеба не занята,
але довкола неї йдуть завзяті бої.

ДЖІБУТІ, 4. 8. ПАТ. Як повідомляють з Адіс Абеби, абісинські загони під командою деджака Аберра заатакували столицю, але їх відкинено. По обох сторонах дуже великі втрати. Сподіються, що за час дощевої пори партизани нераз нападуть на Адіс Абебу.

ПОРТ САЇД, 4. 8. ПАТ. Як подають з віродостойних джерел, останніми днями йшли завзяті бої за Адіс Абебу, яку через деякий час навіть окружено. Дотепер невідомо, чи до міста є доступ зі всіх сторін. Італ. влада запевнює, що панує над положенням. Абісинці під командою деджака Абера заатакували столицю зі сторони Десіє, але відступили — як кажуть італ. джерела — з великими втратами.

З інших джерел подають, що за минулий тиждень абісинці знищили 60 італ. вантажних самоходів і вирізали 200 італ. дубатів. Італійські війська в Моджо відкинули наступ на залізничу лінію. Офензива на Адіс Абебу почалася в дні св. Юрія і тревала понад 36 годин. Місто атакували з 3-ох сторін. Ціла залога брала участь в обороні, з Діредауа прислали на відсіч 3-моторні літаки; один з них абісинці зістрілили. Хоча італійці відкинули наступ, у Порт Саїді думають що положення в Адіс Абебі непевне.

ІТАЛІЙЦІ РОЗСТРІЛЯЛИ АБІСИНСЬКОГО ЄПИСКОПА.

ПОРТ САЇД, 4. 8. ПАТ. Як повідомляють з абісинських джерел, абісинського єпископа Петроса розстріляли на основі присуду полевого суду за те, що брав участь в наступі на Адіс Абебу. Це сильно обурило населення, тому італ. влада наказала замкнути крамниці і заборонила тубільцям виходити з домів. По вулицях кружляли військові стежі.

—o—

Після Нагуєвич і Верчан — Маківка.

Львів, 4. серпня 1936.

Це вже не „право серії", — це не та низка припадкових подій, що їх люди вяжуть в одно та яким надають якесь надприродне походження. Нема тут ніякої „вищої" кермуючої сили, ані ніякої припадковости: те, що тепер діється у нашому нещасному краю, це плянова, свідома, послідовна і на зимно передумана та реалізована робота. Це послідовний наступ на край, який з титулу свого географічного положення і національного характеру має величезне політичне і військове значіння для східного сусіда — це послідовний наступ на український нарід, який самою тільки своєю екзистенцією є вічною і найбільшою загрозою для великодержавної Московщини. Коли ми ще недавно, кілька місяців тому, писали про зріст комуністичної розкладової роботи у краю та про небезпеку, яку викликує большевицька робота, що находить собі найподатливіший ґрунт у масах, зрадикалізованих пануючими національними і соціяльними відносинами, то ми чували з польського боку, що це просто така нова наша тактика: залякувати поляків комуністичним страшком, щоб в той спосіб добувати собі якісь „концесії"! Не знаємо, чи й трупи належать до тактики. Зате знаємо напевне, що тих трупів, що тієї крови, яка ллється по українських селах наслідком агресивности комуністичного елементу, який настільки зріс у силу, що може вже щораз сміливіше виступати назовні, — що тих жертв щораз більше.

У Нагуєвичах збаламучені комуністичною агітацією одиниці зневажили український національний герб. У Верчанах зробили галабурду з нагоди посвячення Народнього Дому, при чому здемолювали приходство, вбили одного молодця та кількох поранили. На національно-релігійному святі на Маківці, підчас самого богослуження, ганебними окликами намагались розбити свято. Тільки цим разом бійка скінчилась трагічно для її опричників. На іншому місці подаємо опис події, поданий авторитетним учасником недільного свята на Маківці. Можливо, що точно ведене слідство виявить нові подробиці. Можливо, що виявиться, що серед метушні потерпіли й невинні. Зате устійнити можна два факти: 1) виконуючи приказ своєї верхівки, (на якої чолі стоять не українці), комуністичні ячейки у краю (складені здебільша теж з не-українців) використовують кожну нагоду, щоб вносити розладдя в українське організоване життя, не цураючись перед профанацією найбільших українських, національних та релігійних святощів; 2) українські маси, головно українська національна молодь, спершу заскочені тим наступом, перестають бути пасивним предметом провокації та жорстоко відповідають на провокації. Колись Галактіон Чіпка писав саркастично: „...Ніяка провокаційна сила, ніякий провокаційний випадок не зуміє вивести нас з ледяного спокою: з почуття недосяжної вищости, з убійчим усміхом маловаження приймаємо буки в кожну часть тіла чи душі й навіть оком не кліпнемо..." Як виказує недільна подія на Маківці — скінчилась старо-українська традиційна „відпорність на провокацію". Зате тривав назалі старо-

українська трагедія: тріває внутрішня міжусобиця і ллється українська кров.

З приводу недільної трагедії виринають ті самі рефлексії, що виринали вже при подібних попередніх нагодах, яким — на жаль — не видно кінця. Передовсім: ніколи комуністична агітація не малиб і сотої частини того успіху на українському селі, що його має тепер, колиб про „нормалізацію" польсько-українських відносин не треба говорити тільки у „лацках" і колиб тамошні соціяльні відносини находили у польській стороні іншу оцінку та інші рецепти, як лише ті, що їх проповідує „Звйонзек офіцерув резерви", „ІКЦ" чи „Дзєннік Польскі". Очевидно що може серед польського громадянства існують одиниці, які з приводу кріваних сутичок між українськими комуністами і патріотами радіють: адже „русини" взаємно собі кров спускають та дають добру нагоду польській адміністрації грати ролю судді, що буде „заспокоювати" обидві частини українського громадянства. Можливо, що дехто має такі рахунки. Однак нам здається, що це небезпечна забава. Що справді небезпечно впримувати податне під радикалізацію настроїв підложжя і що *ніякі адміністраційні засоби соціяльних болячок не вирішать і гострих суперечок на ґрунті протилежних собі ідей не злагіднять*. Ослаблення українського нац. організму комуністичною розкладовою роботою ніколи не може вийти польській державі на добро, — тій державі, яку той сам комунізм намагається розложити в усіх центрах, на всіх її землях.

У неділю згинув один український робітник і дві жиди. Як уже згадано, яку ролю кожний з грав там того дня, звідки і для яких цілей там узявся, це все докладно устійнить слідство. В усякому разі нема чого радіти, що свято на Маківці, призначене для віддачі пошани тіням героїв, було спрофановане кріваними інцидентами. Але й сумувати нема чого: український нарід живе на такому місці глобу, на якому не може мати ідилічного спокою. Коли сьогодні йде наступ на ту частину українського народу, що живе тут, у Галичині, то слід із цим рахуватись як з фактом і проти того наступу оборонитись: нашою зброєю є національна ідея і та міць, яку та ідея дає.

—o—

Риманівський канцлер в теорії і в практиці.

В останніх часах появилось про Лемківщину кілька публікацій релігійного, національно-суспільного, історичного та етнографічного змісту.

Тут звернемо увагу на дві публікації, а саме ті, які вийшли з підписом риманівського канцлера о. І. Полянського. Одна з них це брошура п. з. „*Про верховну власть св. Апостола Петра і Єго послідників в Христовій церкві та про признавание тої власти на лемківскій Руси*", а друга це „*Слово до всіх Всч. Отців, що віддались священичій праці на території церковної Области Лемковщини*", поміщене в IX. ч. „Вістей Ап. Адміністрації Лемковщини".

Ми тому зазначили, що ті обі публікації вийшли з підписом о. Полянського, бо на Лемківщині істнує загальне переконання, що автором всякого друкованого слова, яке з канцелярії Ап. Ад—ції розходиться по „дорогой лемковской Руси" не є сам о. Полянський, тільки один з членів курії Ап. Ад—ції, чи радше під сучасну пору генеральний секретар о. Полянського, „куріяльно-канцелярійний мозок". — В кожному випадку все те, що підписане о. Полянським, мусить іти на його рахунок, так як на його рахунок пішла сумної памяти статтейка, поміщена в 5. ч. криницького „Лемка" п. з. „Про Апостольську Адміністрацію Лемковщини", в якій о. Полянський оклеветав перемиську духовну владу, немов би та остання була причиною „страшного морального знищення Лемковщини".

Перша зі згаданих публікацій („Про верховну власть і т. д."), написана диковинним „язичієм" і етимольогічним правописом, цікава для нас м. ін. тим, що там о. Полянський плаче над народнім і релігійним розбиттям чи роздвоєнням лемків в останніх роках; знову „Слово до всіх Всеч. Отців і т. д.", написане мовою і правописом комунізуючої „Землі і Волі" та м. ін. в той спосіб формулує церковну політику Адміністратури:

„— Лемківщина очікує (розумій: від священиків) дальшої праці, нових жертв і терпінь, нових трудів для себе, однак з застереженням, щоби ся праця числилася з её питомими потребами і домаганнями; щоби узглядняла её відмінні передання, традиції і звичаї; щоби респектувала і доконче шанувала *відмінні* від поглядів многих душпастирів, котрі тут працюють *форми* её культурного розвитку та её *національного* світогляду (?!), котрі то форми она тоже з природного закону має право плекати, розвивати й посідати..."

В передостанньому уступі того „Слова" заявляє авторитетним тоном о. Полянський, що ті всі священики на Лемківщині, які не будуть повинуватися виложеним у „Слові" параграфам, дістануть вічний засуд і кару (себто підуть до пекла), а тут на землі „проклене їх історія, народ і вітчина".

Придивімося трохи ближче тим обом публікаціям о. Полянського. З брошурки „Про верховну власть..." виходить, що тут о. Полянський, сидячи хвилево на стільці капітульного вікарія Ап. Ад—ції, хотів забавитись в дійсного єпископа і вишкварити до своїх вірних „послание", яке булоб історичним документом та доказом високого становища о. Полянського в церковній єрархії. Не дурно і так дехто (як прим. „Оріенс") постійно називає о. Полянського „прелатом", хоч він в дійсности ним не є.

Плач о. Полянського над народнім і релігійним роздвоєнням лемків зовсім не нагадує того щирого плачу Єремії над знищенням Єрусалимом, болю Івана Вишенського у його посланиях, плачу Мелетія Смотрицького у його тренносі, чи хочби навіть тренів Кохановського, бо той плач о. Полянського це ніщо інше, як лиш крокодилячі сльози. Прецінь риманівський канцлер знає дуже добре, що релігійне роздвоєння та національні суперечки серед лемків це діло його, о. Полянського, політично-партійних однодумців, москвофільських лемківських вожаків, всяких Криницьких, Хиляків, Чайковських, Копчаків і інших.

Не хочемо вірити, щоби о. Полянський, завзятий москвофіл, міг щиро боліти над тим, чого хотіли, над чим працювали і що вкінці частинно осягнули його політично-партійні однодумці, тимбільше, що деякі його ходи виразно вказують на те, що він з лемківсько-москвофільськими вожаками йде рука в руку і разом з ними веде спільну політику.

Воно правда, — як пише о. Полянський у своєму „Слові" — що „священик не може бути слугою ніякої політичної партії" та що „любов до свого народу не сміє ніколи вироджуватись в ненависть, погорду й нетерпимість до інших народів, або і до інших членів того самого народу, які мають відмінні дочасні погляди та відмінні дещо форми свого духового розвитку й культури". Це все свята і неоспорима правда; але чомуж саме той учитель, який береться
публично учити тої правди, нею не перейма[...]
і не поводиться згідно з нею у свому житті [...]
урядуванні?!

Чи любов до „русскаво народа" не виро[...]
лась в о. Полянського в ненависть, погорду [...]
нетерпимість до української нації, себто тої [...]
ції, з якої сам вийшов та яку тепер ненавид[...]
всіми фібрами своєї душі?!

Хтож як не о. Полянський знищив матері[...]
но на весну цього року непотрібними пер[...]
сеннями на інші місця кількох ідейних свя[...]
ників-українців, ревних душпастирів? Чи [...]
грала тут ролі партійна кацапська нетерпим[...]
до українців і чи це занадто маркантно показ[...]
вав тут свої роги політичний чортик, коли [...]
сам ап. нунцій уважав за відповідне заборо[...]
ти о. Полянському дальше переносити свя[...]
ників?! Чи такою самою ознакою ненави[...]
погорди і нетерпимости до українців не [...]
те, що о. Полянський викинув без причин[...]
канцелярії Ап. Ад—ції двох українців та на [...]
місце взяв собі двох москвофільських [...]
стів? Чи це не політична злоба о. Полянсь[...]
до українців, коли він недавно відібрав дв[...]
(дуже респектованим навіть бл. п. о. Масци[...]
деканам-українцям: о. В. і о. Ш. деканальне [...]
дування та передав це урядування двом с[...]
немічним москвофілам, яких якраз лиш по [...]
кому найшов у тих обох деканатах та з [...]
одни під ніяким оглядом до того уряду не [...]
дається?! А чи згадувана вже тут стаття о. [...]
лянського в 5. ч. криницького „Лемка", де о[...]
ветано перемиську духовну владу, не є [...]
кою ненависти, погорди і нетерпимости о. [...]
цлера до інших членів того самого народу?

Дуже цікаве й характеристичне місце [...]
згаданого „Слова" є те, де автор жадає від с[...]
щенників, щоби вони респектували відмін[...]
поглядів многих священиків форми [...]
ського „національного світогляду". О. По[...]
ському залежить головно на тім, щоби свя[...]
ники спиняли стихійний розвиток україн[...]
національної свідомости на Лемківщині, [...]
респектували впоєного ще перед війною [...]
яких лемківських селах московського духа [...]
впоєне переконання про нац. єдність лем[...]
москалями.

Не священиків-українців (по яких [...]
написане згадане „Слово") „проклене [...]
історія, народ і вітчина" за їх повну посв[...]
ідейну, оперту на великій любові, працю [...]
реліг.-національного добра лемківського [...]
але та „історія, народ і вітчина" проклен[...]
лись таких як о. Полянський і тов. за кул[...]
вування ними на Лемківщині нац.-московсь[...]
духа та за їхню ненависть, погорду й нетер[...]
мість до нашого обездоленого, українсько[...]
роду.

Альф[...]

З польської преси.

Я. Кавецький і В. Бончковський.

На сторінках „Польсько-Українського Бюлетину" аж у трьох числах (29—35) тягнулася дискусія над тим, чи істнують у Польщі українці чи русини і яку політику повинна вести Польща супроти українців тут і за Збручем. Цю дискусію започаткував якийсь львівський крипто-ендек Януш Кавецький своєю статтейкою п. н. „На маргінесі квестії руської". Редакція „Бюлетину" у примітці до цієї статтейки заявила, що не погоджується з висновками автора і заповіла свою відповідь у цій справі в черговому числі. Так теж і сталося, але відповідь головного редактора В. Бончковського викликала теж репліку ображеного автора Я. Кавецького. Подаємо короткий огляд з трьох статтей „Бюлетину", бо вони заторкують напрямні не лише внутрішньої політики Польщі супроти українського народу тут, але теж до СССР.

Отже Я. Кавецький слушно підкреслює, що на полудневому Сході можуть вже незадовго зайти такі події, які висунуть українську (в оригіналі „руську") справу у Польщі на перше місце і тому вже тепер слід подумати над її основною розвязкою. Слід призадуматися вже тепер тому, бо „на багнетах сидіти не можна". Свята правда. Далі вилазить уже ендецьке шило з мішка й автор зраджує повне незнання важливої української проблеми не лише під аспектом міжнародньої політики, але що більше — саме зі становища розумної внутрішньої політики Польщі. І тому автор радить називати всіх українців у Польщі „русинами", бо „на Волині і Червоній Руси не було від прачоловіка і нема ні українського народу ні України". Яким терміном називають тепер або будуть називати землі за Збручем не „молодих (поляків — прим. Ред.) не обходить. Якщо вже завтра обійме ці зем[...]
держ. незалежність братній нарід, з яким [...]
емо жити в найближчій приязни, треба у П[...]
щі вже нині усувати причини політичної [...]
тренности і суперечности, сварок і непо[...]
мінь, до яких доходить саме на тлі"... терм[...]
український і руський.

Після тієї декламації на тему згідного [...]
життя Польщі з майбутньою українською д[...]
вою за Збручем, Я. Кавецький попав у [...]
ський тон, накинувся на Українську Парл[...]
тарну Репрезентацію і пос. Ст. Барана за [...]
становище до ритуального зарізу та [...]
ших політиків політичної далекозорости, [...]
ючи страшаком, що „жидівський мозок [...]
130 міліоновим велитнем і по варварськ[...]
правився з відрухами української самості[...]
а зорганізованим голодом винищив у Ки[...]
пять міліонів селян".

Як можна було сподіватися, редактор [...]
летину" В. Бончковський мав легкий [...]
з Я. Кавецьким хочби тому, що цей остан[...]
орієнтується зовсім в українській справі. [...]
відь ред. В. Бончковського нагадує ра[...]
ківську науку синові. „Уявім собі, пише [...]
Бончковський, що всі українці сталися [...]
никами бл. п. співробітників російської [...]
ди у Відні з половини минулого віку і [...]
заопікувалися білі та червоні філії Ком[...]
Годі наше положення (читай: поляків [...]
— прим. Ред.) було би куди гірше, бо [...]
були би експонентами не безтериторіал[...]
нищуваної тут і там думки про українс[...]
лежність, але експонентами великодер[...]
повнотою матеріяльної влади і тоталь[...]
версійним пляном до закордону. Вл[...]

зить цитат з львівського „Рускаво Голосу“, який „іменн русинів трьох полудневo-східних воєвідств“ заявляє, що „як росіяни, мусимо любити Росію, як польські громадяни — повинні орієнтуватися на Москву“. Задушевні мрії цих недобитків галицьких москвофілів, а саме — могуча Русо-Польонія, від Балтику до берегів Тихого Океану — читаємо далі, пригадує знаменитий дотеп про те, якто тов. Сталін-Джугашвілі прилучив Росію до Грузії і нині панує над Русо-Грузією на славу гористої батьківщини королевої Тамари.

Чи не краще — пише далі В. Бончковський — реалізуючи примирливу політику, творити підвалини до неминучої нашої розгривки з московським Сходом, з яким 15 наших (читай: польських — прим. Ред.) поколінь від XV в. починаючи на XVIII в. кінчаючи — звело 16 великих воєн“... Росіяни називають себе: **ми русскіе.** Фонетично це виглядає: ми **рускіе.** Отже руська проблема це справа тих, які називають себе **русскими.** Чи в державному інтересі Польщі є комасувати проблему непольського населення старовинної Червоної Руси і Волині — з проблемою русского населення у Великій (і „Малій“) Росії?“... „Чи польська проруська політика міркує, що добре би було мати таку велику Березу Картуську на 3—4 міліони русинів? Чи теж може краще мати приязні (менше або більше, або навіть нам неприхильні, але ворожі Москаї!) українські легіони?!“

Така є проблема і на неї може бути лише одна політична відповідь.

Ред. В. Бончковський пригадує, що польська наука в українській справі добре відчула, де правильність і слушність і всі словарі польської мови знають лише назву: **український.**

Вкінці ред. В. Бончковський накликує молодих поляків, щоб зговорилися нарешті на тему польської внутрішньої і закордонної політики та перестали вести місцеву внутрішню і закордонну політику: львівську, шлеську і т. д.

Я. Кавецький не лише не приняв батьківської науки ред. В. Бончковського а в своїй відповіді боронить далі своїх поглядів. На його думку Польща не повинна оглядатися за союзником в обличчі грізних подій, але в першу чергу зміцнювати свої сили, тоді знайдуться вже приятелі і союзники. (Словом — Я. Кавецький пропонує здійснювати **імперіялізм** на місці згідно з рецептою не лише вшехполяків без маски, але також і примазаних до проурядового табору. Такий імперіялізм — це дальша кольонізація українських земель у Польщі зайшлими кольоністами, дальша польонізація шкільництва та інші „благодати“.

—o—

Величаве свято на Маківці.

Тривожні поголоски. — Нарід напливає. — Хід свята. — Прикрі інциденти.

(Від спеціяльного кореспондента)

Вже кілька днів перед святом у честь поляглих стрільців на Маківці кружляли тривожні поголоски у Скільщині, що комуністи, заохочені своїми подвигами у Нагуєвичах, Бродах і Верчанах підготовляють новий кривавий напад на Маківці. У Стрийщині, схвильований подіями у Верчанах, такі поголоски викликали особливе обурення на всіх прислужників Москви. Але ті поголоски не тільки не відстрашили дооколичних людей від участи у святі на Маківці, а може й ще більш заохотили до неї.

Тому на Маківку, яку 21 літ тому Стрільці вкрили своїм трупом у боротьбі з найбільшим ворогом нації, напливали маси народу вже від ранку не лише зі Скільщини, Турчанщини, Стрийщини, Долинщини, Дрогобиччини, але і з подальших околиць, як Львівщини, Рогатинщини, Бобреччини, Жидачівщини, а навіть зі Сокальщини. Поблизькі села коло Маківки вже в суботу були переповнені масою прочан. Загально обчисляють кількість учасників на близько 20.000.

Вже в год. 10-ій рано відпоручники українських товариств та організацій з дооколичних сіл та поблизьких містечок вкрили братню могилу і 22 могили густо вінками та китицями цвітів. На щоглі коло спільної могили, на якій стоїть високий хрест, повівав національний прапор.

З приходом на гору церковних процесій з Головецька і Славська почалася урочиста Служба Божа, яку відправив парох Опірця о. крилош. Юхнович в асисті п. Яновича з Головецька й о. Литвина з Побука. Ввесь час співали наперемінну чотири селянські хори, а саме: з Опірця, Волосатого, з Гірного та Конюхова. Хор з Гірного вибивався гарними дівочими голосами, хор з Конюхова мужеськими голосами. До того склад кожного хору доходив майже до 50 співаків. Не диво, що відгомін їхнього співу відбивався від столітніх смерек прегарним акордом. Недалеко престолу бачили ми голову комітету д-ра Малиняка з пос. д-ром К. Трояном та більшу скількість інтелігенції. Маси народу стояли спокійно за огорожею могил. Підчас Служби Божої трьох священиків з о. Карвацьким на чолі збирали жертви на воєнних вдів і сиріт.

По Службі Божій виголосив прегарну проповідь о. Карпінський, молодий парох з Труханова. „На Маківці — говорив о. проповідник — розігралася 21 літ тому завзята битва українських вояків із відвічним ворогом України. Ця битва показала світові, що росте змагання України до волі; лишила синам України заповіт, що нема жертв надто високих, коли йде боротьба за волю. Нехайже жертва, яку на Маківці зложили молоді українські герої, лишиться незабутньою в серцях українського народу. Нехай перед нею щезне незгода і нехай в її блеску виростає любов до батьківщини й свободи. Тіни поляглих на Маківці взивають потомків: Ждіть години знаволення. Український нарід ніколи не забуде жертви героїв Маківки. Українська молодь матиме на Маківці вічний приклад найкраще сповненого обовязку супроти Батьківщини“.

Маси вірних зворушені слухали проповіди. Серед того настрою неначе стріл залунав оклик якогось мужчини „ганьба“. В одну мить повстала метушня, бо гряннула вістка, що це сигнал комуністів до кривавої авантюри. В першій хвилині годі було зорієнтуватися особам, які стояли побіч священиків за огорожею біля могил, в чому діло. Видко було, що маса подалася вниз і при цій нагоді потратовано декілька жінок та дітей.

По богослуженні трьох священиків відправило ще панахиду. Похоронний марш та стрілецькі пісні відограла орхестра зі Синевідська Вижнього.

По 2-ій год. пополудні нарід розходився поволи більшими гуртами, щоб оминути сутичок з комуністами. По дорозі зі стрілецьких могил, ми довідалися, що оклики „ганьба“ підносив комуніст Гринь Шолопата і за це юрба його затовкла на смерть. Те саме сталося з фотографом Люксом.

К. Т.

АРКАДІЙ АВЕРЧЕНКО. 2

Пригода Міловзорова.

(З посмертної спадщини гумориста.)

(Докінчення).

Він пішов до спальні, кинувся на канапу і стискаючи руками чоло, сидів так хвилину. Так застав його слуга, що знов зявився.

— Ваша милість, прийшла якась гарна молода дама і хоче зараз з вами говорити.

— Любчику, деж ти, моє серденько? — відозвався дзвінкий, веселий голос з сіней і в ту саму мить вийшла в кімнату гарна молода дама з пристриженими, ясними кучериками. — Де тут можна зложити мої речі? А де кімната для мене? Коли пічнемо нашу науку?

— Яку науку? — кликнув Гарасим здивовано.

— Алеж голубчику! З тебе забудько! — стала вона сміятися. — Прецінь вчора ти приняв мене на свою вчительку французької мови, сказав, що буду вести твою господарку, навіть зачет дав мені на платню!... Як можна мати таку коротку память? — щебетала вона.

— Гарно, гарно! Йдіть у вітальню, зараз тут и прийду!...

Міловзоров сів у крісло і задумався. Та знову ввійшов слуга.

— Ваша милість, післанець приніс клітку з молодим львом! Маю взяти від нього?

Міловзоров зірвався, як шалений і побіг до сіней. Там стояв післанець й тримав величезну клітку в руці, з молодим левиням.

— Ви звідки? — гукнув Міловзоров на післанця.

— З „Акварії“. Отут рахунок. Це правдиве африканське левиня. Я дістану за труд пять рублів!

Міловзоров дав йому гроші, кинув клітку в кут і побіг до спальні.

У спальні виняв Міловзоров з кишені свій портфель і почав виймати з нього банкноти та перечислювати. З сімох тисяч рублів, які дістав учора за продаж своєї землі, лишилося йому ще пять тисяч. Міловзоров пішов до шафи, одягнувся і нагадавши собі своїх гостей, що ждали його у вітальні, хопив спішно капелюх і плащ та вибіг тайком з хати. На вулиці зупинив перше стрічне авто і кликнув:

— Шофер, на двірець, а скоро!...

І першим поїздом, що відходив, виїхав з Петербурга.

•

А тепер розкажу вам першу частину цієї історії, тоді все зрозумієте!

— Ви добре продали свій маєточок! — сказав до Гарасима його приятель, урядовець у гіпотечному банку. — Такий добрий інтерес треба би облити гідно!

— Розуміється! — кликнув Міловзоров і обняв приятеля. — Ходімо! Кілька соток не зробить мені ріжниці!

Спершу снідали вони в гостинниці „Під медведем“, відтак побували в „Люврі“, а вечором опинилися в „Акварії“. Пили шампана, були в чудовому настрою, запивали побратимство! Добре вже підпитий банковий урядовець спитав Гарасима:

— Слухай, а читав ти Дюма?

— Так, але вже дуже давно! Чому питаєш?

— Це чудовий письменник! Він малює життя, як ніхто інший!.. Його герої пють вино, закохуються в гарні жінки, поєдинкуються!...

— Що там мене обходить твій дурний Дюма! — сказав Міловзоров.

— Е, в Дюма все є елегантне, благородне, за кожну дрібницю бють по пиці, відтак поєдинкуються!... Знаєш, в бульонському ліску! Абож і в околиці Тріянон... Також і в інших письменників... А тут, що тобі за люди? Глянь-но там, біля цього столика? Є в нього які ідеали?...

— Цей — ідеали?, Таж це кретин, — ідіот! Ідіот, кажу тобі!...

Міловзоров сказав ці слова так голосно, що ціла саля затихла і повернулася в сторону цього столика.

Незнайомий панок, що сидів за ним, підвівся й підійшов до них:

— Мій пане, чому це я ідіот?...

Міловзоров устав з трудом та колихаючись непевно на ногах, наступив на ногу незнайомого і засміявся йому в лице.

— Пане, просіть вибачення! — крикнув люто незнайомий.

— Я? виправдуватись? Перед ким? Смішно! — кликнув Міловзоров. — Мій пане, я — визиваю вас, чуєте, ви-зи-ваю — будемо битися на шаблі в Бульонському ліску!... Жду ваших заступників. Тут маєте мій білет!

І кинув йому списком страв у лице.

— Це було, як належиться! — запримітив урядовець весело.

— Ти, голубчику, поступив, як французький маркіз!...

Як перейшли до ресторанного саду, помітив там Мілорадов мурина. Підійшов до нього і спитав:

— Ти як звешся?

— Томмі!

— Кожний маркіз має за слугу мурина! Нажени свого льокая і візьми цього мурина! — порадив приятель.

— Томмі, я беру вас до себе. Платня сто рублів в місяць! Від завтра можете почати свою службу. Ось тут моя адреса!...

•

ВІСТИ З ОЛІМПІЯДИ.

З ОЛІМПУ ДО ТОКІО.

Вістка про призначення XII-ої Олімпіяди до Токія — викликала, як це ми вчора подавали — величезний ентузіязм в Японії. Представник Японії в Олімпійськім Комітеті заявив, що японський комітет призначив уже 15 міліонів ен на організацію ігрищ у 1940 р. Появились теж поголоски, що Японія проектує фантастичний плян перенесення олімпійського вогню з Греції до Японії. Траса цього ґіґантного штафетового бігу велаб з Олімпу до Атен, Пірeів, відтак через Олександрію, Каіро, Суез, Бомбай, Калькуту, Сінгапур, Шангай, Нанків, Пекин до Токіо. На морських відтинках перевозилиб вогонь японські воєнні кораблі під доглядом почесної, олімпійської сторожі. На суші несли би вогонь спортовці тих країв, що через них вестиме траса бігу. Над цею справою радить мабуть тепер японський і міжнародній олімпійський комітет.

ОЛІМПІЙСЬКА КУХНЯ.

Очевидно, олімпійці не заїдають амброзії, значить мусять їсти, як пересічні смертельники. Тому теж одною з важних справ організації Олімпіяди було прохарчування. І тут, так, як у всіх інших ділянках німці вивязались із цього завдання якнайкраще. Кухня міститься у величезній будівлі. Має вона 38 куховарських кімнат і багато їдальних саль. Тут вариться їда для всіх олімпійців. Працюють у кухні люди з обслуги „Норд Дойтшер Льойд“. Змагуни кожної національности мають свою окрему кухню. Варить їм власний кухар, привезений із батьківщини.

Різні змагуни мають свої звички і свої улюблені страви. Наприм. голяндські змагуни їдять тільки один раз денно теплу страву. На снідання й обід зїдають багато голяндського сира, пополудні сир із хлібом та маслом і різними родами ковбас. Крім цього їдять ще багато яєць. На вечеру: яриня, бульба і зелена салата.

Австралійці й індійці їдять дуже багато мяса навіть три рази денно.

Шведські змагуни не вирeклись би за ніякі гроші свого твердого хліба. Данці — це смакуші разового хліба, натомість італійці і французи пропадають за білим хлібом.

ОЛІМПІЙСЬКІ ГІНЦІ В КІЛЬ.

В неділю вечором вибігли з Берліна гінці з олімпійським вогнем до Кіль, де відбувається веслярська Олімпіяда. Гінці прибули до Кіль у понеділок вечір.

АВАНС ЗА ОЛІМПІЯДУ.

Десятник берлінської поліції Вельке добув перше місце і золоту медалю для Німеччини за мет кулею. Премієр Ґерінґ іменував Вельке-а поручником і переніс його до поліційного спортового референту при міністерстві внутрішніх справ.

НЕЩАСЛИВИЙ БЕФШТИК.

Польський змагун Ноі, на якого поляки покладали величезні надії в бігу на 10 км., завів на цілій лінії, бо не тільки не добув першого місця, але взагалі ніякого пункту. Тепер польські часописи подають гумористичне оправдання неповодження Ноі. Цею причиною є бефштик, що його Ноі зїв кілька годин перед змаганнями усупереч пересторогам своїх провідників. За свій апетит мусів він відпокутувати, бо в часі бігу дістав кольки і шлункові болі. Вже по чотирьох кільометрах був він „скінчений“ і з тяжким трудом скінчив біг.

ЯК НІМЦІ ПІДДЕРЖУЮТЬ НАСТРІЙ СВОЇХ ЗМАГУНІВ.

Німці не забувають ні на хвилину про те, щоби піддержати якнайкращий настрій серед своїх змагунів і змагунок. До олімпійського села заглядають щодня визначні державні і військові особи. Перед двома днями відвідав олімпійську оселю спортовий диктатор фон Тшамер унд Остен, а в неділю був навіть маршал Макензен. Канцлер Гітлер приїздить кожного дня на змагання і за кожним разом підносять прапор зі свастикою на головну щоглу. Гітлер веде дуже часто розмови з поодинокими змагунами і цікавиться їх вислідами. Його присутність — це без сумніву важний чинник у піддержанні доброго настрою німецьких олімпійців. У Фрізенгофі міститься оселя німецьких змагунок, т. зв. „спортовий монастир“. В неділю уладили мешканки оселі тріюмфальне привитання німецьким змагункам, що в меті ратищем здобули два перші місця. Німецькі спортовці принесли обі пані Фляйшер і Крігер на руках. Тут обкидали їх квітами. Був там теж батько панни Фляйшер, різник із Франкфурту, що розрадований, довго не пускав доньки з обіймів.

ОЛІМПІЙСЬКА МЕДАЛЯ ЗАСЛУГИ.

Канцлер Гітлер установив олімпійську памяткову медалю. Медаля буде зроблена з білого металю, матиме на одній стороні свастику, і четвірчну вежу з олімпійськими колами і дату „1936“. На другій стороні буде німецький напис: „За повну посвяти співпрацю в олімпійських ігрищах 1936“. В долині дубова галузка. Медалюноситимуть на ленті широкій на 3 цм. у бутоньєрці або на грудях по лівій стороні.

*

ОЛІМПІЙСЬКІ ВИСЛІДИ.

Італія — Америка 1:0.

В понеділок почався олімпійський турнір копаного мяча. Італія мала ввесь час перевагу.

Норвеґія — Туреччина 4:0.

Туреччина грає дуже примітивно.

Фінал бігу на 100 м.

Як уже можна було надіятись переміг легко американський мурин Овенс у часі 10,3 сек., добуваючи золоту медалю. Другий прибіг до мети теж мурин Меткалф 10,4 сек., а третій голяндський змагун Осендарп 10,5 сек.

Мет молотом.

У фіналі мету молотом перше місце й золоту медалю добув німець Гайн, що устійнив своїм метом (56,49 м.) новий олімпійський рекорд.

Біг на 800 м.

В першій групі переміг мурин Вудруф (Америка) 1:52,7 сек. Другий прибіг поляк Кухарський 1:54,7 сек. Трете місце осягнув арґентінець Андерсон 1:54,8 сек. В другій групі переміг американець Вілямсон 1:53,1 сек. перед австралійцем Бекґувом.

В третій групі переміг американець Горбоба 1:5[illegible] сек. перед італійцем Ланчі 1:54,1 та англійцем Ма[illegible] 1:55,4 сек.

Передбіги 100 м. жінок.

По емоціях мужеської стометрівки приходить черга на жіночу. І тут Америка виставляє жіночого „Овенса“, молоденьку змагунку Стефенс, що свій передбіг пробігла в новому світовому рекорді 11,4 ск. В інших передбігах перемогли: Валясевич (П) 12,5 с., Альбус (Н) [illegible] с., Іскок (Ам.) 12,6 с., Кравс (Нім.) 12.1 с.; Долінґер (Н) 12 секунд.

У півфіналах перемагає: І. півфінал: 1) Стефенс (А) 11,5 с., 2) Кравс (Н.) 11,9 с., 3) Альбус (Н) 12,[illegible] II. півфінал: 1) Долінґер (Н) 12 с., 2) Валясевич 12 с., [illegible] Рожерс (Ам.) 12.1 с.

У фіналах переможе мабуть Стефенс. Зірка Валясевичівної починає заходити. Польські часописи вже тепер оправдують її евентуальне неповодження.

У вівторок грають у копаного мяча Німеччина — Люксембург і Швеція — Японія.

Вернулися знов до ресторанної салі. Замовили вечерю. Оподалік сиділа кабаретова шансонетка з ясним, Тиціянівським, коротко стриженим волоссям. Банковий урядовець вдивився в шансонетку залюбленим поглядом і відозвався:

— Ви, графине, парле ву франсе?

— Уй! — відповіла вона, блиснувши при цьому кокетливо очима.

— Слухай, Герасиме, це булаб для тебе саме раз добра вчителька. Графиня, при тому красуня, моглаб тебе по французьки навчити, вести твою домашню господарку. При ній набрався би ти благородних манер! Мусиш її взяти до себе!

Міловзорові подобалась мила, пікантна французенька і тому, не надумуючись багато дав їй свою адресу.

Як виходили з „Акварії“ запримітили клітку з молодими львами.

— Кожний аристократ має свого льва! — сказав банковий урядовець. — Покавуйш, брате, своїм знайомим льва, це по панськи! Граф Монте Хрісто мав також льва!

— Я сам є Монте Хрісто! — відповів Міловзоров. — Купімо цього льва! Нехай живе в мене! Слухайте, — звернувся він до продавця — пришліть мені одного льва завтра вранці в мою хату. Тут вам моя адреса!...

•

Щоб це все зрозуміти, треба знати, що наші приятелі того дня випили. Підсумовуючи з грубшого виходилоб таке: 2 карафки горілки, 4 пляшки червоного вина, 3 пляшки лікеру, 2 пляшки білого Сотерн і 3 пляшки шампанського.

Роздумайте тепер над цим, а зрозумієте, чому Міловзоров мусів на другий день вранці покинути Петербург.

Переклав Емка.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

В Австрії засуджено учасників демонстрації підчас олімпійського свята на вязницю від [illegible] днів до 2 місяців.

Арабський начальний комітет виїхав до [illegible] на нараду з еміром Кераку Абдулою.

Жиди погрожують, що збойкотують [illegible] лівську комісію, якщо перед її приїздом не припинить імміграцію до Палестини.

У Франції в Гаврі застрайкували продавці часописів фірми Ашета.

Міжнародній конґрес гірників рішив домагатися, щоб в гірництві всюди введено [illegible] вий день та 36-годинний тиждень праці.

Французький людовий фронт уладив [illegible] німецьку демонстрацію над нім. кордоном [illegible] Сарбрікен. Авас заперечує.

Хто виховує французьку дітвору?

ПАРИЖ, 4. 8. ПАТ. На конґресі у Ліль 1000 делеґатів, що репрезентують 85.000 народних учителів ухвалено через акламацію вкасиґнувати 10.000 фр. на еспанські республиканські війська. Делеґата федерації еспанського нар. учительства повитали франц. педагоги співом Інтернаціоналу та комуністичним поздоровленням.

—о—

Охорона границь держави.

Розпорядок Президента про границі держави.

ЗАГАЛЬНІ ЗАВВАГИ.

У Вістнику Законів Р. П. з 18. липня 1936 р. ч. 55. поз. 397 оголошено закон з 9. липня 1936 р. в справі зміни розпорядку президента з дня 23. грудня 1927 р. В.З. Р.П. ч. 117. поз. 996 про границі держави, що вводить у ньому основні зміни й додатки. Є це третя новеля до згаданого розпорядку президента, бо перша новеля у формі президентського розпорядку вийшла 16. березня 1928 р. В.З.Р.П. ч. 32, поз. 306, а друга теж як президентський розпорядок з 3. грудня 1932 р. В.З.Р.П. ч. 109. поз. 894. Новий закон з 9 липня ц. р. обовязує від 18 липня ц. р. і на основі ст. 2 цього закону міністер внутр. справ є уповажнений до оголошення у Вістнику Законів повного тексту розпорядку президента з 23 грудня 1927 про границі держави з узглядненням пізніших новель і зі застосуванням нової нумерації поодиноких статтей та їх частей.

Згаданий зновелізований розпорядок президента з 23. грудня 1927 р. має велике значіння для населення, організацій й установ прикордонних повітів з огляду на передбачені там великі обмеження щодо побуту поодиноких осіб, свободи рухів, заняття в торговельних і промислових підприємствах, припинення або заборони діяльности на просторі граничного пояса кожного товариства, союзу або кооперативи чи їх відділів, є теж значні обмеження в будівлях та користуванні водною силою та навіть у праві власности у нерухомостях й рухомостях та у правних актах між живими й на випадок смерти. Уведено врешті збірну відповідальність громади за шкоди, якщо не можна вислідити того, хто зробив шкоду, й загострено значно кари арешту та гривни.

Словом, є дуже багато обмежень у ріжних ділянках життя та у правних відносинах, які скріпила значно остання новеля з 9. липня ц. р. та які болюче відчує прикордонне населення, зокрема щодо виселення осіб, яке вже започаткували деякі староства пр. в Копичинцях, Турці і т. д. Відчують незабаром ті обмеження наші товариства, кооперативи й організації, бо про все рішає свобідно адміністраційна влада, часто без права відклику і зі силою негайного виконання та навіть без подання мотивів рішення. Отвирається тут дуже широке поле до самоволі, тому Українська Парляментарна Репрезентація виступила в останній надзвичайній сесії сойму і сенату дуже рішуче проти деяких постанов проекту згаданої новелі і голосувала проти нього. Однак більшістю голосів ухвалено і новеля увійшла в життя як закон в дні 18. липня ц. р.

Граничний пояс обіймає в цілости усі прикордонні повіти і займає 30 кільометрів, до якого включається на тім просторі також громади сусідних повітів, які самі не лежать безпосередно при кордоні, при чому міністер внутрішних справ може розширити граничний пояс на всі або деякі повіти, що межують з прикордонними повітами, або на їх части.

Скількість тих повітів, де обовязує це спеціяльне право про границі держав, є на українській етнографічній території дуже велика. Поза прикордонні повіти Полісся і Волині граничать зі Совітами в Галичині повіти Збараж, Скалат, Копичинці і Борщів; з Румунією повіти Борщів, Заліщики, Городенка, Снятин і Косів; врешті з Чехословаччиною повіти: Косів, Надвірна, Калуш, Долина, Стрий, Турка і Лісько, а на Лемківщині повіти: Сянік, Коросно, Ясло, Горлиці, Новий Санч і Новий Торг — разом 20 повітів в Галичині, в яких мешкають українці. До них кожної хвилини можуть долучити таку саму або й більшу скількість сусідних з прикордонними повітів, що може дуже значно спутати наше особисте й національне життя у тих повітах.

ГРАНИЧНА ЛІНІЯ.

Границю держави творить гранична лінія, устійнена в спосіб, передбачений міжнародніми умовами, що відділяє обшар Польської Річипосполитої від сусідних держав. Морську границю означують окремі закони (ст. 1).

ПЕРЕХІД ГРАНИЦІ.

Переходити границю держави можна тільки на основі властивих документів і тільки на митних дорогах або у визначених місцях. Для літаків визначується летунські лінії (ст. 2).

ОХОРОНА ГРАНИЦЬ.

Для забезпеки охорони границі устійнюється на цілому просторі границь держави: а) пояс граничної дороги, б) надграничну смугу і граничний пояс (ст. 3).

ПОЯС ГРАНИЧНОЇ ДОРОГИ.

Пояс граничної дороги, установлений здовж граничної лінії, обіймає простір ґрунту широкий найбільше 15 м., числячи від граничної лінії, і служить як обходова дорога для сторожі, що виконує службу охорони границі (ст. 4). Таку службу на совітській і литовській та латвійській виконує Корпус Охорони Погранична (КОП), на румунській і чехословацькій митна сторожа, а на німецькій гранична сторожа.

НАДГРАНИЧНА СМУГА.

Надгранична смуга обіймає обшар, що лежить здовж граничної лінії два кільометри завширшки, числячи від граничної лінії. У випадках, коли цього вимагає характер терену, надграничну смугу можна розширити до 6 кільометрів або звузити понижче 2 кільометрів. Границі надграничної смуги означується в терені окремими знаками.

Міністер внутр. справ може шляхом розпорядку увести на цілому обшарі надграничної смуги або на деяких її відтинках обмеження руху, потрібні для охорони границі, зокрема може узалежнити від дозволу адміністраційної влади побут у надграничній стрефі осіб, що не живуть там постійно.

Від обовязку посідання дозволу є вільні:

а) польські громадяни у тих місцевостях, що лежать у надграничній смузі, в яких мають нерухоме майно, або там постійно мешкали найменше 6 місяців перед тим, заки цей розпорядок увійшов в життя, а також члени їх родин, що спільно з ними живуть;

б) державні і самоуправні урядовці та війскові особи, що мають службові легітимації та роблять службу в надграничній полосі та члени їх родин, що спільно з ними живуть;

в) особи, що мають відповідні документи подорожні (пашпорти, граничні пропуски) та задержуються там для переходу границі або для митної контролі.

Воєвода або уповажнений ним староста може заборонити поодиноким особам замешкувати і перебувати на просторі надграничної полоси на означений час або на постійно, якщо цього вимагає безпека або охорона границі (ст. 6). Ця заборона є повістю, яку уводить остання новеля і яка є найбільше загрозлива для постійних мешканців надграничної полоси.

Міністер внутрішніх справ може видати розпорядки для цілого простору надграничної стрефи або для деяких її відтинків, які покажуться конечні для забезпеки охорони границі, нпр. щодо посідання вибухових матеріялів і пальної зброї, ловецтва, реєстрації звірят, річного руху, способу користання з доріг, евіденції і контролі руху людности, посідання і вживання фотографічних апаратів, улаштувань і інших середників, що дають можність порозумітися на віддаль (ст. 7).

Нові будівлі, перебудова старих будівель та переведення усяких тревалих урядженъ в надграничній полосі вимагають згоди старости незалежно від згоди інших властей. Нові водні будівлі над граничними водами, ужиття тих будівель (нпр. млинів), вод і берегів, що мали би спричинити зміну у дотеперішньому стані берегів граничних вод, вимагають дозволу воєводи виданого в порозумінні з начальником митної влади II. інстанції і командантом корпусної округи, незалежно від звичайних дозволів, вимаганих водним законом (ст. 8).

Нерухомости, що є в надграничній стрефі, потрібні для цілей охорони границь, можна вивласнити на річ державного скарбу в спосіб, передбачений в обовязуючих постановах про вивласнення (ст. 9).

ГРАНИЧНИЙ ПОЯС.

Граничний пояс обіймає цілий простір повітів, що межують з границею держави разом з міськими повітами, положеними на цьому обшарі. Оскільки ширина граничного пояса не осягає в цей спосіб 30 км., влучується до граничного пояса також ті ґміни, (волости) сусідних повітів, яких простір лежить в цілости або в части у віддалі 30 км. від граничної лінії. Міністер внутрішніх справ може, якщо цього вимагатимуть огляди безпеки і охорони границь, розширити простір граничного пояса на всі або деякі повіти, що межують з прикордонними повітами, або на їх части (ст. 10).

ВИСЕЛЕННЯ.

Особам, які укарано правосильним судовим присудом, або правосильним орeченням адміністраційної влади, або митної чи скарбової, за їх протидержавну діяльність, контрабанду або за проступки вичислені в ст. 19 і ст. 22 цього розпорядку, може староство заборонити мешкати і перебувати у граничному поясі на час від одного року до трьох літ, а до десяти щодо осіб, укараних за проступки щодо безпеки держави. Рішення староства є викональні негайно (ст. 11).

ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО ЧУЖИНЦІВ.

У граничному поясі недозволено чужинцям, чужим правним особам, як теж краєвим правним особам, де в склад управ або інших вищих провідних або контрольних органів входять чужинці, або де хочби частина уділів або акцій належить до чужинців:

Михайлина з Хараків Назаревичева

дружина директора Задаткового Т-ва в Яворові

заснула у Бозі по довгих і тяжких терпіннях, прийнявши Найсвятіші Тайни, у неділю дня 2. серпня 1936 р. у 49 році трудящого і праведного життя.

Похорони відбудуться у вівторок дня 4. серпня в год. 4. попол. з дому жалоби при вул. Міцкевича ч. 44 А. на місцевий цвинтар гр.-кат. обряду. — На той сумний обряд запрошує Приятельок і Знайомих — Муж і Родина.

ПОМИНАЛЬНЕ БОГОСЛУЖЕННЯ

відправиться у середу дня 5 серпня 1936 р. в год. 8-ій у церкві св. Юра в Яворові.

а) набувати нерухомости шляхом правних актів між живими;

б) задержувати дальше нерухомість, набуту шляхом спадщини, на підставі правних актів, здійснених на випадок смерти, оскільки обдарований не був би покликаний до спадщини зі закону.

У граничному поясі може воєвода з огляду на безпеку держави або публичний порядок заборонити особам, вичисленим в першому уступі цієї статті: а) посідання, аренду, уживкування торговлі і промислу, в) керування й експльоатацію робіт і підприємств; якщо заходять обставини гідні узглядження, дає дозвіл міністер внутр. справ у випадках з уступі 1 (щодо набуття або задержання власности нерухомости), у інших випадках староство. В дозволі можна становити умовини, від яких виконання узалежнюється трансакцію.

Фізичні і правні особи, про які була згадка в першому уступі, що набули нерухомість у граничному поясі без дозволу міністра внутр. справ перед тим, заки цей розпорядок увійшов в життя, або які набудуть в будучині нерухомість шляхом спадщини, мають в речинці 12 місяців від дня, як цей розпорядок увійшов у життя, або від дня відкриття спадщини, внести прохання про дозвіл, якщо хотять задержати власність нерухомости. Внесення прохання по упливі цього речинця є рівнозначне з його невнесенням.

На випадок невнесення прохання в речинці або одержання відмовного рішення мусить чужинець або вище згадана правна особа продати нерухомість до 12 місяців. Невиконання цього обовязку потягає за собою примусову продаж нерухомости.

Обтяження нерухомостей, положених у граничному поясі, грошевими зобовязаннями в користь осіб, вичислених в першому уступі, вимагає дозволу воєводи.

У випадках, передбачених у другому уступі (а до в) особи, що виконують ці права у хвилині, як цей розпорядок увійшов у життя, повинні до 3 місяців від дня входу в життя цього розпорядку внести прохання до староства про дозвіл.

На випадок невнесення прохання в повищому речинці або одержання відмовної відповіди, повинні ті особи занехати виконування занять, вичислених в другому уступі цієї статті, а то до 3 дальших місяців, числячи від дня, коли минув речинець до внесення прохання або від дня одержання відмовного рішення (ст. 12).

ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО ПОЛЬСЬКИХ ГРОМАДЯН.

Міністер внутрішніх справ може, якщо цього вимагають огляди на безпеку держави або охорону границь, увести на цілому обшарі граничного пояса або його частини:

а) заказ набувати польськими громадянами або польськими правними особами нерухомости шляхом правного акту між живучими або на випадок смерти, оскільки не заходить випадок спадщини зі закону, як теж посідати, арендувати, уживкувати і управляти нерухомостями або частями нерухомостей, без попереднього дозволу воєводи;

б) заказ виконувати польськими громадянами або польськими правними особами торговлю і промисл, як теж керувати і експльоатувати роботи і підприємства без попереднього дозволу воєводи.

Уділення дозволу можна узалежнити від виконання інтересованим вказаних владою умов. Відмова дозволу не вимагає узасаднення (ст. 12а).

Усі правні чинности, зроблені з метою обійти обмеження, передбачені в ст. 12 і ст. 12 а) є неважні. Про неважність рішають суди на жадання староства (ст. 12 б).

В граничному поясі може воєвода заборонити затруднювати поодинокі особи в торговельних і промислових заведеннях, як теж і інституціях публичної ужиточности, якщо цього вимагають огляди на публичну безпеку або охорону границь.

Заказ затруднювати, виданий перед приняттям даної особи до праці, є викональний негайно. Дотично вже занятих осіб розвязання умови про працю слідує з упливом законного речинця випові ди, однак не довшого як три місяці, хочби умову заключено на означений час. Однак на випадок, коли останній час до виготовлен-

ця умови, заключеної на означений час, покажеться коротший від властивого речинця виплати, умова розвязується з упливом того часу. Рішення видані на підставі уступу 1- доручується працедавцеві і працівникові. Речинець виповіди розпочинається від дня доручення рішення працівникові.

Рішення воєводи не вимагають узасаднення (ст. 12 ц).

ОБМЕЖЕННЯ ЩОДО ТОВАРИСТВ, СОЮЗІВ, КООПЕРАТИВ І ІХ ВІДДІЛІВ.

Воєвода може припинити або заборонити діяльність на просторі граничного пояса кожного товариства, союзу чи кооператив або іх відділів, якщо признае, що ця діяльність не є вказана з оглядів публичної безпеки або охорони границь.

Рішення воєводи не вимагає узасаднення (ст. 12д).

Статті 12а, 12б, 12ц і 12д уводить вперше щойно ост. новеля з 9. липня 1936 р. Первісна стаття 12 відносилася гдини до чужинців, чужих правних осіб, або таких краєвих, де в управі були чужинці, або де був чужий закладовий капітал в цілости або частинно. В наших відносинах торкалось це хіба наших емігрантів. Згадані вище обмеження відносяться до громадян польської держави, що постійно мешкають на просторі граничного пояса та до установ на цьому обшарі, які створили і ведуть громадяни польської держави.

ПОШИРЕННЯ ОБМЕЖЕНЬ НАДГРАНИЧНОІ ПОЛОСИ НА ДЕЯКІ ПРОСТОРИ ГРАНИЧНОГО ПОЯСА.

Міністер внутрішніх справ може шляхом розпорядку ввести на означений час обмеження, передбачені для надграничної полоси, на деякі простори граничного пояса (ст. 13).

ВИЗНАЧЕННЯ Й ОЗНАЧЕННЯ ДЕРЖАВНОІ ГРАНИЦІ. ГРАНИЧНІ ЗНАКИ ТА ІХ ОХОРОНА.

Власники й посідачі ґрунтів, що лежать у надграничній полосі, не можуть заборонити:

а) особам, покликаним до охорони границі, як теж занятим при уладженні або удержанні границі, доступу до границі держави через іх ґрунти, уставлювання на тих ґрунтах потрібних знаків, як стовпів, камінів, копців, віх і т. д.;

б) переведення на іх ґрунтах конечних чинностей, звязаних з означенням, уладженням і охороною границі як викопання ровів, виконання вирубів і лісних прорубів, викорчування пнів, усунення повалених дерев і зітятих галузей і т. д.

Чинности, вичислені під б) можуть виконати самі власники за згодою і під наглядом властивої влади.

У надграничній полосі може компетентна влада вирубати цілковито ліси в поясі ширини найвище до 1 км. від граничної лінії з тим, що поновне залісення може відбувати тільки за дозволом властивої влади. Вируб лісів належить до обовязку власників лісів. В разі невиконання ними цього обовязку вирубається ліси засобами держави на кошт власників лісів (ст. 14).

За дійсні шкоди, що повстали внаслідок застосування постанов, вичислених в ст. 14, уст. б) і в третьому уступі, інтересований має право жадати відповідного відшкодування, якого може доходити звичайним шляхом права, оскільки не дійде до добровільної угоди з владою, що видала відповідне зарядження. Відшкодування не може обіймати втрачених зисків.

Право жадати винагороди гасне по упливі одного року від дня, коли повстали шкоди або втрати (ст. 15).

ОРГАНИ ПОКЛИКАНІ ДО ОХОРОНИ ГРАНИЦІ І ГРАНИЧНИХ УЛАДЖЕНЬ.

Охорону границі доручається властивим органам, покликаним до цього окремими приписами.

Міністер внутрішніх справ може шляхом розпорядку наложити на населення замешкале на обшарі надграничної полоси, обовязок давати органам, вичисленим у статті 1, поміч в охороні границі в спосіб і в обсязі, які означить цей розпорядок (ст. 16).

Закладання граничних знаків належить до міністра шляхів, удержання до воєвідських властей, охорона до органів публичної безпеки (ст. 17).

Контролю особового руху на граничних переходових пунктах і митних дорогах виконують органи, покликані міністром внутрішніх справ (ст. 18).

КАРНІ ПОСТАНОВИ.

Хто переходить границю держави без потрібних документів або у непризначеному для цього місці, або при замкненні граничного руху, підпадає карі арешту до одного року або грини, або обом карам (ст. 19).

Хто переступає заключені у цьому розпорядку або видані на його підставі заборони або накази, підпадає в адміністраційному поступуванні карі арешту до ... місяців або грини до трьох тисяч золотих або ... обом тим карам (ст. 20).

На випадок нарушення постанов ст. 4, уст. 1, ... і ст. 14 вищішнього розпорядку або ... або граничних уладжень адміністраційна влада ... виконання чинностей на кошт справника, потрібних ... привернення попереднього стану, на кошт ...

Якщо не можна вислідити справника, виконання ... трібних робіт слідує на кошт громади, на якої ... зроблено шкоду (ст. 26).

До нерухомостей, положених на просторі ... ного пояса, не стосується закону з 24. березня 19... набування нерухомостей чужинцями (В. З. Р. П. ... р. ч. 24, поз. 202) (ст. 27).

Міністра внутрішніх справ уповажнено видати ... ний текст згаданого зновелізованого президентського декрету з новою нумерацією статтей.

Такого одноцільного тексту досі не ...

Так виглядають постанови зновелізованого декрету президента про границі держави, і ... ми наше населення надграничних повітів ... вітами, Румунією і Чехословаччиною ... точно зазнайомитися, зокрема з тими постановами, на які вже вище звернено увагу.

Д-р Степан Бар...

Совітські дипльомати.

На 27 держав — 16 жидівських послів і амбасадорів.

Совітський Союз заступають закордоном такі „дипльомати“: **В Англії** — Майський (Штайнман), Іван Михайлович, жид; **Німеччина** — Суриц, Яків Захарович, жид; **Бельгія** — Рубінін, Евген Володимирович, жид; **Норвегія** — Якубович, Гнат Мойсеевич, жид; **Фінляндія** — Усмус, Ерик Адольфович, жид; **Латвія** — Брат-ман-Бродовський, Лев Борисович, жид; **Литва** — Карскій (Брайтман), Олександер Олексієвич, жид; **Австрія** — Льоренц, Аркадій Іванович, жид; **Італія** — Штайн, Борис Єфимович, жид; **Греція й Альбанія** — Кобецкій, Михайло Веняминович, жид; **Афганістан** — Штарк, Лев Алексадрович, жид; **Зовнішня Монголія** — Таіров, Борис Ісаевич, жид; **Манджурія** — Славуцкій, жид; **Ніппон** (Японія) — Юренев (Ганфман), Константин Константинович, жид; **Зед. Держави Півн. Америки** — Трояновскій, Олександер Олександрович, жид; **Польща** — Давтян, Яків Христофорович, вірменин, **Угорщина** — Бексадян, Артем Мойсеевич, вірменин; **Туреччина** — Караханц, Лев Михайлович, вірменин; **Франція** — Потемкін, Володимир Петрович, москаль; **Данія** — Тихменев, Микола Сергієвич, москаль; **Швеція** — Коллонтай, Олександра, московка; **Естонія** — Устінов, Іван Михайлович, москаль; **Чехословаччина** — Алексадровскій, Сергій Сергієвич, москаль; **Болгарія** — Раскольніков, Федір Федорович, москаль; **Іран** — Черних, Михайло Андрієвич, москаль; **Китай** — Богомолов, Дмитро Василевич, москаль; **Румунія** — Ос...скій, Мойсей Семенович, жид.

Разом: 16 жидів, 3 вірмен і 8 москалів, ... національність арештою також це всім ...

Єгипет у Лізі Націй

Амнестія в Єгипті.

КАІРО, ПАТ. Парлямент ухвалив ... лосно політичну амнестію. Британсько-єгипетська комісія розгляне, згідно з міжнародними трактатами та пактом Бріян-Кельог, ... прийняття Єгипту до Ліги Націй. Внесення ... держить Англія.

ОСИП ЗАЛЕСЬКИЙ.

НА ШПИЦІ.

Плян прогульки на Шпиці і в кітли Ґаджини склали ми ще в зимі, сидячи під теплою печею та мріючи про літній відпочинок і чудові чорногірські краєвиди. Прийшов очікуваний час відпочинку а і з ним дощева пора немов в Абісинії. Та завзяття до прогульки було у нас таке, що навіть дощ не спинив нас.

Сидимо у поїзді, що їде зі Станиславова в напрямі Ворохти. Подорожних, як на початок сезону, небагато, може й тому, бо нині субота. Пані здебільша у вишиваних суконках і ми дивуємося, відколи то українки поробилися такими туристками. Щойно з розмови пізнаємо, що це не „наші“, а наші сусіди, ці з простими і горбатими носами. (Це новий спосіб пізнавання рас). В дорозі зайшов у наш передїл якийсь гуцул, але не сів на лавку, тільки пересунувся несміло поміж подорожних і став у кутику вагону, щоби нікому не перешкаджати. Не пізнати, що це він господарем на цій землі, зрошеній потом його і його предків. На котрійсь стації, мабуть в Микуличині, входить до воза залізничий урядовець та питає подорожних, чи хто не найшов флета, що його забув у переділі якийсь подорожний. Розглядаємося по лавках і полицях, а урядовець нам ще пояснює: флет до грання певно у футералі. Нема флєта й урядовець виходить, а за хвилю чуємо під вікнами голос другого урядовця, що якийсь подорожний забув у іншім возі „плед“. Повстає загальна веселість і крізь вікно показується чиясь рука із звиненим накривалом-пледом, а один з подорожних влучно зауважує, що краще було не називати річи чужим словом, а сказати прямо: „коц“.

Приїздимо у Ворохту; на двірці трьох гуцуликів вигравають якесь модне танго на привіт гостям. Хочемо довідатись, коли їде вузькоторова залізничка до „Форощенки і звертаємось до „інформатора“, що урядує на пероні. Дістаємо відповідь, що залізничка їде кожного дня. (В розкладі їзди написано, що тільки в четверги, свята і неділі). Однак ми невірні Томи, а радше навчені досвідом питаємо ще другого інформатора, що урядує в кіоску татрянського товариства біля двірця і від нього довідуємося, що в неділю залізничка не їздить. Маємо, як то кажуть, віз і перевіз. Постановляємо йти до тартаку на стацію залізнички і там дізнатися напевно, їде в неділю чи ні. По дорозі бачимо вивіску Маслосоюзу а радше запримічуємо симпатичну панну Зеню („дівча з Маслосоюзу“) і вона дає нам добру раду, щоб порозумітися з управою тартаку телефонічно. Ми не здогадалися, що такі культурні здобутки як телефон дійшли вже до Ворохти, тимбільше, що наші попередні інформатори нам цього не зрадили. Користаємо з чемности власнички крамниці, що сусідує з Маслосоюзом, і після ріжних перипетій з числами, дістаємо авторитетну відповідь, що в неділю залізничка їде. Ми подумали, зісумували усі інформації і пішли до тартаку, щоби на місці ще раз почути: їде чи ні. (Досі мали ми чотири інформації: дві „за“, дві „проти“). В тартаку сказав нам сам шеф залізнички, що в неділю, себто слідуючого дня, залізничка їде. Заспокоєні пішли ми оглянути Ворохту.

Хто не був кілька літ у Ворохті, то ... запримітить, що тепер робить вона ... ження. Головна вулиця чиста і добре ... на, з широким хідником, вечором ... багато крамниць та пансіонів і ресторанів, також модерні будинки-віллі надають ... гляд справжнього літнища. Є також ... крамниці Маслосоюзу, Окр. Союзу Кооператив із Станиславова та дві з гуцульськими ... є й український ресторан Комунального ... їнські фірми повинні дбати про рекляму ... писах, щоби кожний, що їде в цю ... знав наперед куди йому йти полагоджувати купна. Нема тільки крамниці з українськими ... сописами, і тільки деякі з них можна ... стати в „Рух“-у. За це на стації малі ... викрикують назви ріжних „Гонців“ і ... на даху“. Мабуть нема кому заняться ... жею українських часописів, листівок і ... редметів, хоч безробітних доволі.

В гарнім місці на горі пишається ... ква, побіч неї невеличкий український ... Дім, а напроти них, нижче, при голов... ві — величавий будинок польського „... дового“, здвигнений головно гріш... вельним матеріялом української гром... рохта й українського повіту Надвірна.

Тимчасом дощик, який падав ... тижнів (так казала панна Зеня), ... радування і ми поспішили до симпатичного пансіону „Черемшина“, щоби покріпити ... ти нічліг.

(Докінчення ...)

Коли держави не мішатимуться до справ Еспанії?

Французький амбасадор у мін. Нойрата.

ПАРИЖ, 4. 8. ПАТ. Авас повідомляє з Берліна: Міністер закордонних справ фон Нойрат приняв сьогодні вранці французького амбасадора Понсета. Політичні кола впевняють, що Німеччина не буде бачити труднощів для переговорів у справі устійнення принципу, щоб держави не встрявали до справ Еспанії, коли СССР пристосується також до цього принципу.

Моральна піддержка повстанців.

РИМ, 4. 8. ПАТ. Аген. Стефані повідомляє: Адмірал Кардьос, командант німецької фльоти з еспанськім Мароко зі старшинами склав візиту ген. Франко і конферував з ним 3 години, опісля залишився на сніданні в ген. Франка. Головна кватира ген. Франка виявила симпатію до старшин німецької маринарки.

МЕТУШНЯ ФРАНЦІЇ І МОСКВИ.

ЛЬОНДОН, 4. 8. ПАТ. Райтер повідомляє: Британська відповідь на французьку ноту у справі невтральности до справ Еспанії буде доручена французькому амбасадорові у Льондоні мабуть ще нині. Франція не скриває, що бажає якнайшвидше відповіди, бо сподіється спільної акції кількох держав. Побут німецьких старшин у ген. Франка збільшив ще більше неспокій Франції.

РИМ, 4. 8. ПАТ. Аген. Стефані повідомляє: Міністер закордонних справ гр. Чіяно приняв вчора французького амбасадора де Шамбрена, який передав йому ноту французького уряду за збереженням невтральности супроти Еспанії. Гр. Чіяно заявив, що дасть відповідь по нараді з Мусоліним.

МОСКВА, 4. 8. ПАТ. Тасс повідомляє: 2. і 3. серпня ц. р. у Москві і Ленінграді відбулися численні віча, на яких висловлювали симпатію до еспанського народу. Рішено зорганізувати грошеву збірку. 3. серпня відбулася у Москві на Червоній площі велика манифестація 120.000 осіб, яку скликали професійні союзи. Вислано привітні телеграми до президента Еспанії Азани та премієра Хіраля.

ПОВСТАНЧИЙ КРУЖЛЯК БОМБАРДУВАВ ДЖІХОН.

ПАРИЖ, ПАТ. Повідомляють із Байони: Повстанський **кружляк „Альміранте Червера"** бомбардував Джіхон. Є чимало жертв серед цив. населення. Міська влада повідомила команданта кружляка, що колиб бомбардування не припинили, розстріляють 2.500 членів опозиційних партій. Негайно після того бомбардування припинили. В околиці Джіхон нар. міліція є вповні паном положення.

ПОКІНЧИЛИ ЕВАКУАЦІЮ БРИТІЙСЬКИХ ГРОМАДЯН.

ЛЬОНДОН, ПАТ. Райтер повідомляє: Адміраліція звідомляє, що евакуація британських громадян, які бажають покинути Еспанію, покінчилася. Тому, здається частина британських кораблів покине еспанські води.

НІМЕЦЬКА ЗАЛОГА У ЦЕВТІ.

ГІБРАЛЬТАР, 4. 8. ПАТ. Радіостація в Цевті повідомила, що вчора пополудні висіла там залога **німецького кружляка „Дойчлянд"**.

ВЛОМ ДО ЕСПАНСЬКОГО КОНСУЛЯТУ.

МЕКСИК, 4. 8. ПАТ. У Тампіко вломилося кілька осіб до бюра еспанського консуляту підчас неприсутности консуля, яке докладно переглянули. Здогадуються, що справники забрали тайний шифр, який вживають у дипльоматичній службі.

Присилайте передплату!

НОВИНКИ.

— **Підчас пануючої спеки** найкращим засобом на прохолоду є пастеризоване і заквашуване молоко „Маслосоюзу". Це молоко є позбавлене всяких хороботворчих бактерій, а натомість защеплене чистими культурами молочного квашення, які як відомо, впливають додатно на здоровля. Молоко „Маслосоюзу" є дешевше, а при тому дуже відживне у порівнянні з іншими прохолоджуючими засобами. 1—3

— **Д-р Бабій Володимир,** стомат.-дентист, Львів, вул. Академічна 14/I. пов. — **виїхав і верне 15. серпня.** 2462 2—2

— **Екси. Митрополит Шептицький** виїхав у вівторок, 4. ц. м., вранці на кількатижневий побут до своєї літньої резиденції у Підлютому. З огляду на потребу повного відпочинку, Митрополит абсолютно ніяких інтересентів приймати у Підлютому не буде.

— **Ранішні авдиції львівського радія** будуть припинені з приводу перебудови радіостації на цілий серпень.

— **Зміни у львівськім воєвідстві.** Агенція „Всхуд" подає, що дотеперішнього начальника суспільно-політичного виділу воєвідського уряду у Львові, віцевоєводу Мечислава Сиску іменували повітовим старостою в Тарнові. На його місце іменували прокуратора окружного суду в Самборі д-ра Йосифа Тимінського. В дні 4. ц. м. д-р Тимінський почав урядувати.

— **Лісовий відділ львівської політехніки буде вдержаний.** М-ство віроісповідань і освіти повідомило ректорат львівської політехніки, що лісовий відділ рільничо-лісового відділу львівської політехніки буде вдержаний.

— **Зміни в поліційних одностроях.** Поліційні знаки носитимуть тепер на щитиках, понашиваних на грудях. Покищо не буде ще зміни на поліційних шапках, бо нема ще стільки евіденційних значків. Евіденційні числа носитимуть на грудних кишенях поліційних блюз. Також офіцири поліції носитимуть нові однострої. Зміна наступила вночі з вівтірка на середу.

— **Автомобілева катастрофа недалеко Львова.** У вівторок рано трапилася біля Курович автомобілева катастрофа. На закруті під Куровичами наїхало авто на селянську фіру. Шофер не міг уже задержати авта. Рятункове поготівля відвезло до Львова Рафала Ляндмана, Мінцю Воль, Тинцю Шрагер і Зляту Шрагер.

— **Арешти для малолітніх у Львові.** У Львові появилась уже деяка скількість поліціянток в одностроях. Їхнім завданням є нагляд і контроля над малолітніми. В поліційних казармах при вул. Казимирівській уладжено кімнати для придержаних до 14 літ. Всі малолітні, що їх придержать поліціянтки, матимуть у тих кімнатах 48 годин опіку й догляд аж до вияснення їх походження і приналежности. В цих дитячих арештах уладжено лазню і натриски, де всі малі волоцюги та злочинці мусітимуть на вступі викупатися Їхні убрання будуть їм відбирати, а на час придержання дістануть вони полотняні піжами. По ствердженні походження і приналежности волоцюгів скермують до заведень поправи а малих злочинців передаватимуть судові для малолітніх. Харчі діставатимуть тричі денно з поліційної кухні.

— **Львівська хроніка.** Н. Регер повідомила поліцію, що вкрали їй торбинку, в якій мала 100 дол. і 40 зол. — Андрій Голубський працював у цегольні Гіпотечного Банку за Зеленою рогачкою. В часі праці присипала його глина і він зломив собі ногу. — До мешкання Адама Купчинського вломилися невідомі злодії і вкрали гардеробу й білля вартости 2.000 зол.

— **Фільмовою зіркою** може кожний бути, хто заплатить 10 зол. за скрипти фільмових наук. Таке придумали Юзеф Радзік і Міхал Розенберг і помістили оголошення, що фірма „Елізафільм" потребує кандидатів і кандидаток до фільмової гри. До цього кожний мусів прислати знимку і 1 зол. на кошти пересилки. Кожний із кандидатів діставав відповідь, що знаменито надається до гри, тільки мусить прислати 10 зол. на фільмові, наукові скрипти. Богато легковірних висилало гроші. Зате діставали вони ріжні витинки з фільмових журналів. Тепер опинилися нефортунні творці польського Голівуду під ключем.

— **Фальшивий епископ** у Ченстохові пописувався „великою релігійною місією" та збірками. Його, очевидно, арештували і виявилось, що він називається Тарловський, але крім свого назвища мав ще кілька інших у запасі. В Міляні подавався він за польського епископа і збирав величезні суми на релігійні цілі аж поки його не посадили в тюрмі. Відтак виплинув у Варшаві, як утікач із большевицького пекла і теж добре заробив на своїх терпіннях. Вдалося йому навіть вкрутитися на авдієнцію до тодішнього папського нунція монс. Мармаджія. Аж у Ченстохові скінчив свою „духовну" карієру.

— **Нітше в Катовиць** не бавився у фільософію, тільки шантажував на право й ліво, поки не повинулась йому нога і не посадили його до тюрми відсиджувати кару 6-ти місячної вязниці. В біді не забув про своїх знайомих і написав на них кілька донесень до прокуратури. У висліді тих донесень, арештували урядовців прокуратури Респондка Ригельського та безплатного судового практиканта Ленгера. Ця справа викликала величезну сенвацію. Арештували всіх за те, що вони скривали судові акти якогось Іванського, що мав бути на підставі тих актів покараний. Махінації арештованих мали допровадити до цього, щоби Іванському вчислити амнестію. Тепер всі відповідатимуть перед судом за свої вчинки, але Нітше пише далі донесення, які викриють ще не одну аферу.

— **Злодійську академію** оснував у Каїрі Ашур Ібрагім, що відсидів три роки в тюрмі. Академія істнувала під невинною назвою „Вечірня школа для дорослих". В академії були два відділи і підготовчий курс, що на нього ходили діти від 8—15 літ. Пан професор посилав дуже часто своїх учнів до багатої дільниці міста на „практичні лекції", в яких вони приносили ріжні речі. Украдені речі набував сам пан професор оцінюючи їх на свій лад і виплачуючи адептам половину ціни. Це теж було причиною упадку „академії". Один із учеників приніс йому дорогий нараменник. Ашур оцінив його на 100 пястрів і запропонував учневі половину. Ця оцінка видавалась учневі за низька і він пішов до золотника, який давав без торгу 60 фунтів. Огірчений на Ашура учень повідомив про все поліцію і ця „накрила" „академію" в менті, коли Ашур пояснював, яким способом можна відтяти жінці торбину.

— **Марлену Дітріх** витали в Льондоні як княгиню. Начальник стації стрічав її убраний в циліндер як на привитання коронованої голови і випровадив її бічними дверми просто на вулицю, де ждало на артистку авто. Кількатисячна товпа була неприємно розчарована. В готелі ждали на Марлену десятки фотографів, які поробили знимки артистки і її чоловіка та партнера фільмів Роберта Доната.

ДИВОГЛЯДИ.

НОВІТНІЙ КОВЧЕГ НОЯ.

Віллям Грінвуд старий американський моряк вчитувався пильно в біблію і на підставі деяких місць набрав переконання, що в 1934. р. мусить прийти нова потопа. Щоби перед нею охоронитися, побудував він на підставі біблійного опису ковчег. Потопи не було і Грінвуд признав, що помилився в обчисленнях. Нова світова потопа почнеться в січні 1938. р. Старий ковчег сильно знищився у вичікуванні потопи і тому тепер старий моряк будує новий ковчег „ч. 2.", що матиме більше комфорту як старий.

ФІЯЛКИ ВИСОКІ НА 1 М.

На острови Нової Зеландії виїхала наукова експедиція, щоби перепровадити досліди, які европейські рослини приймуться на новозеляна

ській почві. Звідомлення цієї експедиції подають фантастичні вістки про небувалі висліди експериментів. Наприкл. фіялки виросли високі на одно-метрові кущі з листям у четверо більшим, як в Европі. Цікаве, що хоч самі кущі є великі і мають багато квітів, самі квіти є такі самі, як в Европі. Також квіти далій виросли величезні, але квіти залишились нормальні. Натомісць порічки і малини звиділи і зовсім не принялись.

Спорт.

УКРАЇНА — ГІРКА.

В неділю 9. серпня ц. р. відбудуться у Львові відплатні змагання між згаданими дружинами. Гірка, це найсильніша польська дружина у Станиславові.

Попередять ці змагання стріча України II. з Лугом на зеленій мураві.

СПОРТ У СТАНИСЛАВОВІ.

Пролом — Бескид 2:5 (1:8). Ворота добув Лаків. До останніх змагань за мист. Б-кл. (для Пролому без значіння, бо мистецтво вже давно мав запевнене) виступив Пролом в резервовому складі, бо деяких членів [illegible] від Т-ва покарав внутрішньою дискваліфікацією за [illegible]кирність. Бескид виграв заслужено, граючи дуже [illegible]но, бо від цієї виграної залежала його участь в змаганнях за вхід до А-кл.

В. Д.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Український Національний Хор під мист. проводом Дм. Котка.

5. VIII. Микуличин.
6. VIII. Ворохта.

Великий Театр:

Нечинний.

Театр Ріжнородностей:

Середа, 5.VIII. год. 8. веч. „Малощо не віч пошлюбна".

Кіна.

АПОЛЬО: „Князь Воронцов" із Бриґідою Гельм.
АТЛЯНТИК: „Любов у понзі".
ВАНДА: 1) „Гануся", 2) „Погоня за тінню".
ГРАЖИНА: „Остання стійка" і „Що чоловік робить в ночі".
КАСІНО: „Бродвей Біл".
КОПЕРНИК: Чу-Чін-Чав" в Анною-Мей-Вонг".
МАРУСЕНЬКА: „Симфонія праці" і „За хвилину щастя".
МЕТРО: Ледви вчора" і „Людина, що продала голову".
МІРАЖ: „Світ належить до тебе" і „Додек на фронті".
МУЗА: „Любовні маневри" і „Все для переможця".
ПАКС: Нечинне.
ПАЛЯС: „На згарищах щастя" і „На хвилі спогадів".
ПАН: 1) „Віденські ночі", 2) „Фліп і Флап".
РАЙ: „Амок".
СВІТ: „Наскок на Конго".
СТИЛЕВЕ: „Ніч на трансатлантику" і ревія.
ТОН: „Шанґгай" і „Жінка двох чоловіків".
УТІХА: „Кабінет воскових фігур" і ревія.
ХИМЕРА: „Гроші".

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 2.)

„Еспанія".

ЗАКОРДОННЕ РАДІО.

Середа, 5. серпня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.29 Розр. концерт, 17.30 Солісти, сопран і форт., 21.00 Зальцбурський фестіваль, 22.50 Легка віденська музика, **Прага** (470,2) 12.35 Сальон. музика, 17.40 Пісні, **Париж** (1648) 11.00 Легка музика, 20.00 Муз. подорож довкола Европи, **Білгород** (437,3) 13.15 Нар. пісні, 19.50 Сп. ресітать, **Берлін** (356,7) 8.00 Нар. музика, 16.00 Барвна музика, 18.05 Камер. муз., 19.00 Дута орх., **Кенігсвустергавзен** (1571) 10.30 Розр. концерт, 15.00 Барвна музика, 20.10 Концерт військ. орх., **Будапешт** (549,5) 12.05 Сп. ресітадь, 17.30 Циг. музика, 18.55 Форт. ресітадь, **Міляно** (365,6) 11.30 Тріо, 17.15 Скрипка, 20.40 Концерт нар. музики, **Рим** (420,8) 13.20 Розр. музика, 17.15 Вок.-інстр. концерт, 22.30 Танкова музика.

Четвер, 6. серпня 1936.

Відень (506,8) 12.00, 13.30, 21.40 Концерт, 17.15 Солісти, альт, форт., 20.05 Німецькі романтики (концерт із зальцбурського фестівалю), **Кошиці** (259,1) 18.00 Спів. ресітадь Підгаєцького, **Прага** (470,2) 11.05 Сальон. квартет, 19.10 Концерт військ. орх., 19.50 Суїта на партети Баха, 12.15 Сальон. музика, **Париж** (1648) 11.00 Легка музика, 17.00 „Льо'м а бон фортін" комедія Барона. **Білгород** (437,3) 17.20 Нар. музика, 18.30 Нар. пісні, **Берлін** (356,7) 8.00 Концерт дутої орх., 10.00 Легка музика, 11.00 Солісти, сопр., баритон, віольонч., форт., 13.00 Весела музика, 19.00 Камер. музика, **Кенігсвустергавзен** (1571) 9.00 Солісти, 14.00 Музика, 20.10 Бах-Бетовен-Брамс, **Будапешт** (549,5) 13.40 Форт. ресітадь, 19.10 Сальон. музика, 20.30 Гаєвий концерт, 22.25 Циг. музика, **Міляно** (365,6) 11.30 Розр. музика, 17.15 Вок. концерт, мецосопр., барит., 20.40 „Адіо джовінецца" комедія Камасія і Оксідія, **Рим** (420,8) 17.15 Вок.-інстр. концерт, 19.45 Легка музика, 20.45 Три комедії Гольдонія.

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

ЛЬВІВСЬКЕ РАДІО.

Середа, 5. серпня 1936.

6.30 Ранішня авдиція, 6.33 Руханка, 6.50 Музика з гр. пл., 7.20 Ранішній денник, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 7.40 Музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Моди, 12.13 Полуденний денник, 12.23 Легка музика, 14.30 Концерт бажань, 15.30 Господарські вісти, 15.45 Колірові справки, для дітей, 16.15 Концерт дутої орх., 17.00 Спів. ресітадь Е. Шабранської в супр. форт., 17.20 „На мужицькому весіллі" нар. суїта Фел. Рибіцького, орх., солісти, 17.50 Анекдоти з життя Й. І. Крашевського, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Арії та пісні в вик. Арт. Бічча (бас) у супр. форт., 18.25 Все актуальне, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Трансм. з Берліна з XI. Олімпіяди, 19.10 Авд.: Пісні леґіонів, 20.00 Техн. скринька, 20.15 Легка музика з гр. пл. і Реклям. концерт, 20.30 Мандрівка мікрофону по провінції, 20.46 Вечірній денник, 20.55 Актуальна гутірка, 21.00 Твори Ф. Шопена у вик. славних артистів, гр. пл., 21.30 Сп. ресітадь Вікт. Бреги в супр. форт., 22.00 Трансм. з XI. Олімпіяди, 22.30 Спортові вістки, 22.35 Концерт орх., 23.00 Закінчення авдицій.

Четвер, 6. серпня 1936.

6.30 Ранішня авд., 6.50 Концерт орх., 7.20 Ранішній денник, 7.30 Програма, 7.35 Трохи інформацій, 7.400 Музика з гр. пл., 11.57 Сигнал часу, 12.03 Голестан: Румунська рапсодія, гр. пл., 12.13 Полуденний денник, 12.23 Сальон. музика, 14.30 Легка музика з гр. пл., 15.30 Господарські вістки, 15.45 Серед дітей, що проводять вакації в місті, 16.00 Граніч-Штедтен: Попурі з оп. „Орлов", гр. пл., 16.10 Трансм. з XI. Олімпіяди, 16.30 Легка музика з гр. пл., 17.00 Пісні в вик. міш. хору, 17.15 Військові марші, 17.30 Вакації п. Миколайчика, фейл. виголосить Жиґм. Новаковський, 18.00 Сільва рерум, 18.05 Леґіонова ідея у Сх. Галичині, 18.15 Сібеліюс: Лебідь із Туонелю, гр. пл., 18.25 Леґіонова поезія, 18.35 Програма на завтра, 18.40 Реклям. концерт, 18.50 Актуальна гутірка, 19.00 „6. серпня 1914", відчит, спів, 20.05 Німецькі романтики: Трансм. із зальцб. „Моцартеум" симф. орх.; у перерві ок. год. 20.45 Вечірній денник, 21.40 Віртуози флету, гр. пл., 22.00 Вістки з XI. Олімпіяди, 22.30 Спортові вістки, 22.35 Польські танки Жиґм. Носковського, форт. на 4 руки.

Радіокутик.

РАДІЄВІ АВДИЦІЇ В ЛІТІ.

Уважніші радіослухачі напевно спостерегли, що літом найбільше віддалених радіостацій не чути з такою самою силою, як зимою. На щастя новочасні приймачі мають часто уладження, які дозволяють автоматично вирівнювати ослаблену силу відбору, так що багато радіослухачів не здають собі справи з ріжниці в напруженні голосу. Придбання апарату з автоматичною реґуляцією сили голосу оплачується саме на літній період.

При відборі дуже віддалених стацій виявляється, що відбір, одержаний завдяки автоматичному реґуляторові, не підлягає ослабленню, але не є чистий. Особливо перед вечором відбір авдицій таких стацій псується докучливими шумами. Ці перешкоди у відборі повстають, так само як і тріск підчас блискавиць, наслідком виладувань в йонізованих верствах повітря і не даються усунути. Завдяки багатьом сильним стаціям, які покривають вже тепер густою мережою цілу Европу, вплив атмосферичних перешкод на силу відбору в літньому періоді зменшився, особливо в останніх роках. Тепер можемо вже свобідно слухати радієві авдиції з кожної країни в Европі, бо кожна держава має бодай одну велику висильну стацію так великої сили, що тільки винятково сильні електричні виладування викликають деформацію відбору.

Назагал ми привикли до відбору закордонних стацій тільки вечором, а впродовж дня вдоволяємося відбором ближчих стацій, віддалених до 300 км. Інакше є, коли маємо апарат, пристосований до відбору коротких хвиль, при обороті гальки конденсатора знайдемо тільки зрідка розсіяні радіофонічні стації. Здебільшого будемо мати діло зі стаціями радіотелеграфічними, що надають знаки Морза.

Радіофонічні стації не є розміщені рівномірно на цілому просторі скалі, так, що виступають групами в певних місцях, а саме, при 19, 25, 31 і 49 метрах. Коли відразу наставимо вказівку скалі апарату на згадані довжини хвиль, то напевно на протязі дня почуємо стації англійські, французькі, італійські і т. п. з дуже цікавою програмою. Вечором після год. 20-ої можна почути навіть американські стації на просторі від 19 до 25 метрів.

ТРАСМІСІЇ ІЗ ЗАЛЬЦБУРГА.

Цьогорічний музичний фестіваль у Зальцбурзі буде доступний слухачам цілої Польщі. Вечір 6. серпня (год. 20.05) принесе твори німецьких романтиків, передовсім Шумана і Брамса. Орхестрою віденської фільгармонії диригуватиме Бруно Вальтер.

Головними точками програми будуть: „Весняна Симфонія" Шумана і Брамса Симфонія ч. 2. Ці твори мають характер погідний звязаний з найкращими періодами року — весною і літом.

ТЕЛЕВІЗІЙНИЙ ТЕЛЕФОН У НІМЕЧЧИНІ.

Телевізійний телефон істнує вже на лінії Берлін-Ляйпціґ і буде поширений на цілу Німеччину. Для дослідження прецизії переказуваних образів переведено розмову поміж двома глухонімими. Образи були такі виразні, що порозуміння не робило розмовцям жадних труднощів. Вдалося одержати фотографії осіб, віддалених на 500 км. Відомий карикатурист Горст міг навіть нашкіцувати на віддаль тренуючого боксера Шенрата.

50-та РІЧНИЦЯ СМЕРТИ Ф. ЛІСТА.

„Франц Ліст — борець за романтичні ідеали", так звучить титул авдиції, яку „Польське Радіо" надає 7. серпня в год. 19.00. Буде це авдиція, що відбігає у своїй формі від звичайних авдицій цього типу, бо має носити характер монтажу, який сполучує у собі літературне і музичне опрацювання на тему творчости Ліста. Ліст — це постать всебічна, талант, що виходить поза звичайні музичні рамки та обіймає також літературні ділянки. Не тільки композитор безсмертних творів, але й творець нових музичних форм, а навіть цілої пізно-романтичної школи.

БІРЖА.

Варшава (ПАТ)

ГРОШІ.

Купно — продажа: Бельґи бельг. 89.61—89.18, Долярн американські 5.32 — 5.29, Дол. канад. 5.30.50 — 5.21.50, Фльорени голянд. 361.17 — 359.45, Франки фр. 35.08 — 34.92, Франки шв. 173.62 — 172.78, Фунти англ. 26.69 — 26.53, Ґульдени данціґські 100.20 — 99.80, Корони чеські 20.20—19.80, Корони данські 119.19, 118.35, Корони норв. 134.13—133.15, Кор. шв. 137.73—136.75, Ліри італ. 36—34, Марки фінл. 11.77—11.60, Марки нім. 145 — 140, Песети еспан. не нотовані, Шил. австр. 99 — 98, Марки нім. срібні 152—147.

Акції.

Банк Польський 95,50, Норблін 56, Стараховичі 30, Ґабербуш 41.

Папери.

3 інвест. 1. ем. 62, 2. ем. 61, серійна 75—72.50—74, 5 конв. 44—44.50, 6 дол. 61, 4 прем. дол. 47.75—48, 7 стаб. 46.50—47.

Заставні листи.

4 і пів проц. Гіпот. 40—40 і пів прц; 4 прц. Гіпот. 37 і пів — 38 прц; 5 прц. Гіпот. 45 і пів — 46 прц; 4 і пів Т.К.З. 40—40 і пів прц; 4 прц. Т.К.З. 37—37 і пів прц; 4 і пів з. з. В.Г.К. 61—61 і пів прц; 4 прц. з. з. Б.Г.К. 61—61 і пів прц; 4 і пів прц. Ком. Б.Г.К. 49 прц; 4 прц. Ком. Б.Г.К. 43 і пів — 44 прц.

Долярівка 47—48; 3 прц. прем. 1. ем. 61—62; 3 прц. прем. 2. ем. 60—60 і пів.

Збіжже.

Ціни льоко Львів	від до
Пшениця одн.	21.00—[illegible]
Пшениця зб.	20.25—[illegible]
Жито Стандарт I.	13.25—[illegible]
Жито Стандарт II.	13.00—[illegible]
Ячмінь одн.	13.75—[illegible]
Ячмінь на пиво	13.25—[illegible]
Ячмінь паст.	13.25—[illegible]
Овес I.	13.25—[illegible]
Овес I A	12.75—[illegible]
Овес II	12.75—[illegible]
Овес II A	12.00—[illegible]
Ріпак зимовий	14.00—[illegible]
Ріпак літній	12.00—[illegible]

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що від дня [illegible] серпня ц. р. кооперативам платить [illegible] льоко Львів:

1 кг. масла десерового бльок. і без опакування . . . . . . 2.95 зл.
1 кг. масла десер. бочкового включно з бочк. опакуванням 2.[illegible] „
1 кг. масла експорт. включно в експортовим опакуванням для [illegible] . . . . . [illegible] „
1 л. молока від 16. VII. . . . [illegible] „
1 к. яєць . . . . [illegible] „

Тенденція на масло сильна, на [illegible] і на яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що з дні[illegible] VIII. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої птиці, льоко подвіря [illegible] мисарні „М. С." у Львові, (вл. [illegible]ського ч. 3) такі ціни:

Курята I. кл. щойно від 0.80 кг. вгору [illegible] „
Кури без остріг I. кл. [illegible] „
Качки молоді, товсті I. кл. [illegible] „

Ціни денні.

Приймає птицю тільки першої кл[illegible]. Гірших сортів рішучо не приймає.

НАУКА

[illegible]ПЛЬОМОВАНА ВЧИТЕЛЬКА [illegible] легкою методою французької і [illegible] мови, також приготовляє до [illegible] з цих мов. У часі ферій [illegible] ціни. Домагаличів 3, м. 1. 2[illegible]

МЕШКАННЯ

[illegible]ПОКІЙ, кухня, фронт, півкомфорт, [illegible] Стахевича вісім (кінець Грохов[illegible]) держ. урядовцям зараз винайму. [illegible] Савова. 2[illegible]

КУПНО - ПРОДАЖА

КАМЕНИЦЮ нову, 1. пов., городо[illegible] бічна Гроховської — продасть [illegible] вул. св. Миколая 20. 1. п. [illegible]

МАТРИМОНІЯЛЬНІ

ІНТЕЛІҐЕНТНА, ніжна, приємна, [illegible] росту, гарно збудована, 50-літн. урядн[illegible] нар. установи, з гарною платнею і [illegible] катисячним майном — шукає у [illegible] пружа українця поверх 50 літ, [illegible]го вдівця або кавалєра, культурн[illegible] гідної, інтеліґентної вдачі, високог[illegible] стійного вигляду, на становищі [illegible] рита. Зголош. зі знимкою до Адм. [illegible] під „Серіозність".

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло", Львів, [illegible]